

Mokinių balsas

Informacinis leidinys
2019 m. birželis

Turinys

Ižanginis žodis

1 psl.

Palinkėjimai

2 psl.

Aštuntokų mintys apie
progimnaziją

3 psl

Mokinių kūryba

4 psl.

Mieli skaitytojai!

Atostogos - visų vaikų mylimiausias laikotarpis, kai galima morališkai pasiruošti kitiems metams, pailsėti ir sukaupti jėgų naujiems išbandymams. Vasarą mes ne tik poilsiaujame, bet ir padedame tėvams, susitinkame su draugais ir jau mąstome, kokias idėjas galėsime pasiūlyti progimnazijai. Kad ir kaip liūdna bebūtų, bet turime trumpam išsiskirti su mylimais mokytojais, kad kitais metais pasitiktų jie mus pailsėję ir dėl to dar linksmesni. Mes taip pat būsimė besišypsantys, laimingi, ištroškę žinių ir žengsime į mylimą mokyklą pasitikti penktokų. Labai džiaugiuosi, kad mokausi būtent šioje mokykloje, nes visada šalia yra mylimi mokytojai. Laukiu nesulaukiu kitų mokslo metų, naujų išbandymų ir naujų atsiveriančių durų.

*Kuo įvairiausių ir nuostabiausių įspūdžių teatneša Jums
vasara!*

Ieva Krupeninaitė, 7a klasė

Direktorius Jurij Semaško linkėjimai IV aštuntokų laidai

Realiai įvertinus savo galimybes, linkiu surasti gyvenimo kelią ir atkakliai siekti karjeros tikslų. Nešvaistyti brangaus laiko, nes jo nesugrąžinsim, pasirinkti tinkamus draugus, turėti įdomių hobijų, stengtis gyventi taip, kad patiems būtų įdomu, džiuginti tėvelius ir Jus supančius kitus žmones.

Sėkmės!

Klasių auklėtojų mintys ir palinkėjimai

Kuo Jums įsimins ši Jūsų auklėtinių laida? Ko palinkėtumėte išeinantiems mokiniams?

Mieli aštuntokai, atėjo laikas atsisveikinti su progimnazija, kurioje prabėgo ketveri žinių, siekimo bei pažinimo metai. Atėjo laikas rinktis ir planuoti savo ateitį: ar toliau tęsti mokslus gimnazijoje, ar įgyti profesinį išsilavinimą. Tad turėkite tikslą, kantriai siekite jo ir judėkite pirmyn, nugalėdami visus sunkumus! Jūsų ateitis - Jūsų rankose! Prisiminkite pačias gražiausias akimirkas šioje progimnazijoje ir atminkite, jog čia esate laukiami visada.

8a klasės auklėtoja Irena Čebрук

„Mes džiaugiamės, bet kartu ir liūdimė, nes teks palikti viską, ką turime čia – klasės draugus ir mokytojus“. „Pasiilgsiu mokytojų, o ypač tų, kurie mane palaikė visus ketverius metus“. „Kitur taip, kaip čia, nebebus...“. „Neprailgo tie ketveri metai, kuriuos praleidome mokykloje, galbūt net per greitai jie prabėgo“. „Turbūt, kaip ir daugelį mokinių, kurie palieka mokyklą, užplūsta begalės minčių – iškrėstos išdaigos, patirti išgyvenimai, džiaugsmas ir nusivylimas“. „Apgailestaujame, jog teks išsiskirti su klasės draugais, auklėtoja, mokytojais ir su jaukia mokyklos aplinka, kurią prisiminsime visą gyvenimą“ – tokias savo auklėtinių mintis nuolat girdėjau šiais mokslo metais.

Linkiu Jums nepaklysti mokslo labirintuose, o semtis iš visų šaltinių kuo daugiau žinių. Mokėkit pasidalinti, užjausti, parodyti gerumą ir visada turėti daug nuoširdžių, tikrų draugų. Aš Jums linkiu, kad būtumėt laimingi, žingeidūs, smalsūs, draugiški ir išmintingi.

8b klasės auklėtoja Ona Jakubianec

Ketveri metai kartu, ketveri atradimų, iššūkių, pergalių, įvairiausios patirties metai. Nuo nedrausaus vaikiško klausimo „Kodėl?“ išaugome į ryžtingą ir probleminį – „Kuo tai pagrįsti? Kaip tai įrodyti?“ Suaugome, subrendome ir daug ko išmokome. Smagu, kad daugelis 8c klasės mokinių yra labai draugiški ir atsakingi, brangina vieni kitus, moka susitelkti bendram tikslui. Malonu man, auklėtojai, kad auklėtiniai labai gabūs, organizuoti, kūrybiški, meniški, turintys aukštą mokymosi motyvaciją. Juos mačiau visur: olimpiadose, konkursuose, šokančius, dainuojančius, sportuojančius, piešančius ir sprendžiančius globalinius klausimus įvairiuose renginiuose, projektuose. Žingeidūs, smagūs, nuotaikingi, geranoriški, mandagūs, nuoširdūs – tokie jie išliks mano atmintyje. Manau, kad visiems mano auklėtiniams sklandžiai ir be įtampos pavyks įveikti gimnazijos Olimpą.

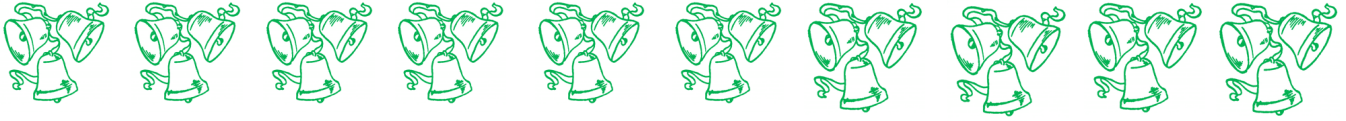
Linkiu, kad kuo sėkmingiau įveiktute visus iššūkius ir džiugiai pasitiktute naują rytą... Sėkmės, Drąsos, Pasitikėjimo savimi, mieliaji mano auklėtiniai!

8c klasės auklėtoja Svetlana Pavlovič

Besiruošiantieji palikti mokyklą taria...

Aštuntokų mintys apie mokyklą, joje praleistą laiką,
mokytojus ir draugus

Šie ketveri mokslo metai Progimnazijoje buvo nepamirštami. Į šią mokyklą mes žengėme bijodami, o dabar? Mums nebaisu, jog kažką padarysime ne taip, kaip reikia, ar kažką ne taip pasakysime. Metai Progimnazijoje išmokė labai daug: nebijoti pasakyti savo nuomonės, bendrauti, suprasti, jog viskas įveikiama, taip pat gramatikos ir matematikos bei visų kitų dalykų. Progimnazija – tai žingsnis į tolesnį gyvenimo etapą, kurį mes jau beveik peržengėme. Nuoširdžiai dėkojame Progimnazijos direktoriui, mokytojams bei visiems kitiems, kurie iš mažų „padaužų“ išauginio paauglius, galinčius keliauti į gimnaziją.

8a klasė

Mokykla – tai vieta, kurioje mokaisi iš mokytojų, iš bendraklasių, iš savęs paties. Mokykloje išmoksti ne tik skaityti, rašyti ir skaičiuoti, bet ir pasitikėti kitais, gerbti žmones, kurie tave supa kiekvieną dieną, išmoksti būti dėkingas mokytojams.

Kas mums yra Švenčionių progimnazija? Tai ta vieta, kur išmokome būti atsakingi už savo veiksmus. Vieta, į kurią kiekvieną dieną buvo gera eiti, nes žinojome, jog ten sutiksime besišypsančius veidus – draugų ir mokytojų. Vieta, kur mokėmės, šokome, vaidinome, bendravome, augome kaip asmenybės, repetavome per pertraukas, dainavome progimnazijos renginiuose, važiojome į konkursus, patyrėme daug smagių akimirklų. Vieta, kurioje jautėmės įvertinti. Vieta, kuri kelia šviesiausius prisiminimus.

Tebesimokantiems palinkėsime mėgautis mokykliniu gyvenimu, net kai tai yra labai sunku. Skirkite pakankamai laiko susirasti keletą Tikrų draugų. Aktyviai dalyvaukite mokykliniame gyvenime, įvairiose veiklose, nugalėkite savo baimes. Svarbiausia – vertinkite savo mokytojus – jie verti pagarbos už tai, kad daug kuo padėjo, sudomino mokomu dalyku ar atsakė į klausimus, iškilusius pamokų metu. Kai labiausiai reikėjo - patarė, išklusė. Daugeliui mokytojų esame dėkingi už nuolatinį bendravimą ir supratimą.

Linkime, kad Švenčionių progimnazija liktų vieta, į kurią visada smagu sugrįžti...

8b klasė

Rugsėjo pirmąją, prieš ketverius metus, į šią mokyklą mes atėjome visiškai „žali“. Nauja mokykla, naujas pastatas, mokytojai, auklėtoja, mokomieji dalykai bei nauji bendraamžiai tikrai vertė jaustis neįprastai. Tačiau grįžę į šią mokyklą kitais metais jautėmės laisviau, labiau pasitikėjome savimi. Trečiaisiais mokslo metais mokykloje jau jautėmės lyg namuose. Galbūt tik jautėmės šiek tiek kitaip dėl įvykusių pasikeitimų, nors tai tebuvo tik laiko klausimas. Mūsų manymu, ketvirtieji metais mums buvo patys sunkiausi, nes visą laiką kažkur kirbėjo mintis, jog tai – mums paskutiniai metai šioje mokykloje. Galbūt tai buvo brandos klausimas, tačiau jaučiame, jog su dauguma mokytojų taip ėmėme bendrauti, jog jie su mumis kalbasi tarsi su sau lygiais. Per šiuos metus mokytojai ne tik išmokė mus savo dėstomo dalyko, jie taip pat išmokė mus bendrauti, kalbėtis, ugdyti savo charakterį. Šie ketveri metai žmogui būna itin sunkūs, nes formuojasi charakteris, žmogus tik pradeda bręsti, todėl šie metai ir mums, ir visiems kitiems aštuntokams buvo nepamirštami.

Dėkojame šiai mokyklai, kuri išugdė mus ne tik kaip mokinius, bet kaip ir *asmenybes*.

8c klasė

Mokinių kūryba

Gintaras

Pabudo saulutė, nušvito dangus,
Man plaukus pakėlė vėjelis gairus.
Stovi prie kranto mergaitė basa,
Pakilo į dangų žuvėdra balta.

Žuvėdra baltoji, neskrisk tu toli,
Nepaliki vienos prie bangelės baltos.
Parodyk, kur rast man gražiausią visų,
Ant kranto išplautų Lietuvos gintarų.

Aš gintarą tą į rankas paimsiu,
Priglausiu prie savo širdelės mažos.
Pakelsiu rankas link saulės skaisčios,
Tas gintaras mano gražios Lietuvos!

Austėja, 6 a klasė

Jūra

Jūra nemirtinga, ošianti be paliovos,
Tą simfoniją ji amžinai mums gros,
Ir deklamuos gamtos eiles pajūryje.
Jūra nemirtinga, ošianti be paliovos,
Su žuvim draugaudama, nesustodama,
Ji gražiai banguos vėjo nešama.
Jūra nemirtinga, ošianti be paliovos,
Tą simfoniją ji amžinai mums gros.

Kasparas, 8b klasė

Muzikos kerai

Muzika rami suskamba:
Širdyje iškart man lengva.
Pamiršti visi planai,
Norisi tikėt tiktai,
Kad ji niekad nesibaigs,
Tik ramiai toliau skambės.
Bet štai natos paskutinės,
Kaip lapai skrenda rudeniniai.

Ieva, 6c klasė

Ar ji tikra ...

Aš ją jaučiu. Ji čia.
Girdžiu alsavimą bangų,
Matau šešėlį jos nakčia,
Atklystantį pasiklausyt audrų.
Girdžiu jos juoką,
Ašaras aš jos matau.
Vandens purslais nubyra jos
Kaskart, kai jas priglaust bandau.
Ji juokias, kai nustoja verkti.
Ji verkia, kai nutyla juokas.
Ji – jūra! Ji paguosti gali
Akimirką skausmingą ir neramią.

Aš nežinau, ar ji tikra.
Aš nežinau, ar aš tikra...

Gabrielė, 7b klasė